

Code of Practice Katten

Inhoudsopgave

Inleiding

I. Het interne traject

Socialisatie en training

Geschiktheidscriteria voor herplaatsing

Selectieproces

II. Het overgangstraject

Vorbereiding voor herplaatsing

Documentatie

Een nieuwe eigenaar vinden

Overdracht naar nieuwe eigenaar

Kosten

III. Het externe traject

Nieuwe omgeving

Follow-up en nazorg

IV. Bijlagen

Bijlage 1: De socialisatie en training van katten

Code of Practice | Katten

Socialisatie

Hoewel het geen wettelijke eis is, wordt aanbevolen om katten te socialiseren voordat deze in dierproeven worden gebruikt. Dit draagt bij aan een succesvolle en effectieve herplaatsing van voormalige proefdieren. Daarom wordt aanbevolen om bij de fokker al met de socialisatie te beginnen. Gebruikers van proefdieren worden geadviseerd om dieren te verwerven die als voorbereiding op laboratoriumprocedures en op het leven in een huiselijke omgeving zijn gesocialiseerd. Aanbevolen wordt om de socialisatie en training tijdens het verblijf van het dier bij de vergunninghouder voort te zetten.

Selectie

Katten die levend uit een dierproef komen en niet hergebruikt kunnen of mogen worden, kunnen voor herplaatsing in aanmerking komen. Bij het bepalen van de geschiktheid voor herplaatsing moet rekening worden gehouden met de leeftijd en levensverwachting, de algehele gezondheid en de psychosociale toestand van het dier en, indien van toepassing, de impact van eventuele operaties. De Instantie voor Dierenwelzijn adviseert de vergunninghouder over de geschiktheid van het dier voor herplaatsing. Dit advies komt tot stand na overleg met de aangewezen dierenarts, een gedragsdeskundige en/of de verzorger van het dier.

Vorbereiding voor Herplaatsing

Zodra de kandidaten voor herplaatsing zijn geïdentificeerd, begint het overgangstraject, waarin de dieren worden voorbereid op hun nieuwe thuis. Daarbij moet rekening worden gehouden met socialisatie, gewenning, training en veterinaire verzorging. Voordat het dier aan de nieuwe eigenaar wordt overgedragen, wordt een gezondheidscontrole uitgevoerd door een voor de diersoort deskundige dierenarts. Daarnaast wordt er een rapport over het gedrag opgesteld door een gedragsdeskundige en/of de verzorger die het meest bekend is met het dier.

Een nieuwe eigenaar

Een goede match tussen de kat en zijn nieuwe eigenaar(s) is essentieel voor het succes van herplaatsing. De nieuwe leefomgeving van de kat moet voldoen aan de behoeften en eventuele problemen van het dier. Daarom is het noodzakelijk dat relevante informatie wordt uitgewisseld en betrokkenen goed worden geïnformeerd. Het is raadzaam om een gespecialiseerde partij bij het herplaatsingsproces te betrekken. Dat kan een externe partij zijn, maar ook een in herplaatsing gespecialiseerde partij binnen de vergunninghoudende instelling.

Overdracht naar nieuwe eigenaar

Herplaatsing gaat over het algemeen gepaard met een overdracht van eigendom. Het is belangrijk dat rekening wordt gehouden met de juridische aspecten van overdracht van eigendom. Documentatie over de uitgevoerde gezondheidscontrole, de medische geschiedenis van de kat en informatie over zijn gedrag wordt aan de nieuwe eigenaar(s) verstrekt.

Follow up

Nieuwe eigenaars moeten ervan verzekerd zijn dat na herplaatsing advies altijd beschikbaar is. Door vier tot acht weken na herplaatsing een follow-upbezoek te brengen kan het gedrag van het dier in de nieuwe leefomgeving worden beoordeeld en kunnen er vragen en/of problemen worden besproken waarmee de eigenaar en/of herplaatsingsorganisatie mogelijk worden geconfronteerd.

Inleiding

Het doel van deze Code of Practice is het borgen van de kwaliteit van leven van voormalige proefkatten die levend uit een dierproeventraject komen en voor herplaatsing in aanmerking komen.

I. Het interne traject Socialisatie en training

Hoewel het hoge wettelijke eis is, wordt aanbevolen om katten te socialiseren voordat deze voor dierproeven worden gebruikt, om de kans op een succesvolle en effectieve herplaatsing te vergroten. Een vroege socialisatie draagt bovendien bij aan het goed functioneren van de katten in een laboratoriumomgeving. Het wordt aanbevolen dat de gebruikers van proefdieren dieren verwerven die voor dierproeven zijn gesocialiseerd en die vertrouwd zijn met de stimuli en situaties waarmee voormalige proefdieren in een huiselijke omgeving worden geconfronteerd. Fokkers dienen derhalve te beschikken over een compleet socialisatieprogramma, dat wordt voortgezet tijdens het verblijf van het dier bij de vergunninghouder.

Training van de katten is erop gericht dat zij:

1. kunnen functioneren in een laboratoriumomgeving
2. kunnen deelnemen aan dierproeven zonder gedrag te vertonen dat op angst of leed duidt
3. na herplaatsing goed kunnen functioneren in een huiselijke omgeving

Elke vergunninghouder dient te bepalen welke combinatie van vaardigheden de katten moeten leren, afhankelijk van de routine

waarmee de dieren worden geconfronteerd. De vaardigheden die nodig zijn om aan proeven te kunnen deelnemen zullen per vergunninghouder sterk verschillen. Alle dieren moeten zodanig worden getraind dat ze vertrouwd zijn met de procedures waaraan ze bij proeven worden onderworpen.

Tijdens het verblijf bij de vergunninghoudende instelling moeten vaardigheden worden ontwikkeld die nodig zijn binnen een huiselijke omgeving. De training dient te worden gebaseerd op positieve bevestiging. Er mag geen gebruik worden gemaakt van straffen, d.w.z. het gebruik van aversieve technieken zoals waterspuitflessen, 'corrigerende' halsbanden en dergelijke.

Katten die aan mensen gewend zijn zullen minder stress ervaren dan katten die dat niet zijn. De kans op een succesvolle herplaatsing neemt toe als de kat met zo veel mogelijk verschillende mensen interactie heeft, zodat deze op die manier vertrouwen krijgt in de omgang met mensen.

Het trainingsplan dient er enerzijds op gericht te zijn katten vaardigheden aan te leren die nodig zijn voor het uitvoeren van biotechnische proeven, en anderzijds op het voorbereiden van de kat op de overplaatsing naar een huiselijke omgeving. Bij deze Code of Practice is een voorbeeld van een socialisatieproces gevoegd, plus diverse oefeningen die kunnen worden opgenomen in een trainingsplan.

De effectiviteit van de training dient regelmatig te worden geëvalueerd, waarna eventueel de nodige wijzigingen kunnen worden

aangebracht om een optimale training en het gewenste eindresultaat te garanderen. De ontwikkeling van de kat tijdens het socialisatieproces en de training moet worden gemonitord. Daarbij worden niet alleen de prestaties van de kat bij specifieke trainingsoefeningen beoordeeld, maar ook het karakter en gedrag van het dier moeten worden beoordeeld, zodat de verzorger kan bepalen of deze zijn verbeterd dan wel verslechterd.

Geschiktheidscriteria voor herplaatsing

Volgens artikel 13d van de Wet op de dierproeven kan een dier alleen voor herplaatsing worden vrijgegeven als (a) de gezondheidstoestand van het dier het toelaat; (b) er geen gevaar bestaat voor de volksgezondheid, de diergezondheid of het milieu en (c) er passende maatregelen genomen zijn om het welzijn van het dier te waarborgen.

De kwaliteit van leven is cruciaal bij het beoordelen van de geschiktheid van een dier. Een voormalige proefkat kan alleen een huisdier worden als deze in een huiselijke omgeving kan functioneren. Daarom moet bij de beoordeling van de geschiktheid voor herplaatsing worden gekeken naar de kwaliteit van leven, niet de overlevingskans. Bij de beoordeling van het dier moeten de volgende aspecten worden meegenomen:

- de leeftijd en levensverwachting van het dier
- de algemene gezondheid van het dier
- de psychologische toestand van het dier
- indien van toepassing, de impact van eventuele operaties die aan herplaatsing vooraf zullen gaan

Het dier moet in goede, niet per se in optimale, gezondheid verkeren. De nieuwe eigenaar moet om kunnen gaan met een (mogelijke) aandoening. Als het dier een medische indicatie heeft kan het alsnog zeer geschikt zijn voor herplaatsing, op voorwaarde dat er een realistische en redelijke behandeling voorhanden is, zodat de prognose op lange termijn goed is. Ook in dat verband moet de nadruk liggen op het borgen van de kwaliteit van leven van het dier.

Er zullen gezondheidsrapporten beschikbaar worden gemaakt en er zal advies worden gegeven met betrekking tot eventuele zoönosen. Een virusstatus op zich is geen reden om niet tot herplaatsing over te gaan.

Als besloten is een dier voor herplaatsing vrij te geven wordt het dier indien nodig geopereerd, bijvoorbeeld om geïmplanteerde instrumenten te verwijderen. Tegen dergelijke operaties bestaan geen juridische bezwaren. Het doel van een dergelijke operatie is om verder lijden tot een minimum te beperken. De dierenarts beslist of er wel of niet wordt geopereerd, op basis van een beoordeling van de verwachte impact van de operatie, de verwachte kwaliteit van leven op de lange termijn én de balans daartussen.

Selectieproces

Het uiteindelijke besluit om een dier wel of niet te herplaatsen ligt bij de vergunninghouder. De vergunninghouder wordt geadviseerd door de Instantie voor Dierenwelzijn (IvD). De IvD brengt advies uit nadat overleg heeft plaatsgevonden met de aangewezen dierenarts, een gedragsdeskundige (expert met formele kwalificaties op het gebied van normaal en abnormaal gedrag van een diersoort en

gedragsbeheersing en -verandering) en/of de dierenverzorger die verantwoordelijk is voor de dagelijkse verzorging van het dier.

- De aangewezen dierenarts draagt bij aan de beoordeling van de gezondheid van het dier. Deze beoordeelt de mogelijkheden met het oog uitsluitend op de kwaliteit van leven van het dier.
- Een gedragsdeskundige en/of de verzorger die het best bekend is met het dier/de diersoort dient het gedrag en de geschiktheid voor herplaatsing van het dier te beoordelen. Er kan informatie worden ingewonnen bij andere bronnen, zoals de aangewezen dierenarts of, indien van toepassing, de verzorger van het dier. Dierenartsen en diervorzorgers die dit type beoordeling doen dienen een goed inzicht te hebben in soortspecifiek gedrag, inclusief ongewenst of afwijkend gedrag, gedragsbeheersing en -verandering én het stellen van een prognose van eventueel ongewenst of afwijkend gedrag.

II. Het overgangstraject

Het proces wordt gecoördineerd door een herplaatsingsorganisatie. Dat kan een externe organisatie zijn – geen particulier persoon, maar bijvoorbeeld een onafhankelijke organisatie met ervaring op het gebied van de herplaatsing van (proef-)dieren – maar ze kan ook deel uitmaken van de vergunninghoudende instelling die dieren vrijgeeft voor herplaatsing.

Het is van belang dat gedurende het gehele proces de geldende beleids- en juridische kaders in acht genomen worden, zoals het Besluit Houders van Dieren en de beleidsregels kwaliteit opvang dieren.

Voorbereiding voor herplaatsing

Als eenmaal duidelijk is welke dieren vrijgegeven worden voor herplaatsing, worden deze verder voorbereid op hun nieuwe thuis. Bij de voorbereiding van de dieren moet aandacht worden besteed aan de volgende aspecten:

Socialisatie, gewenning en training

Volgens artikel 13e van de Wet op de dierproeven (Wod)⁹ moet er een herplaatsingsprocedure worden toegepast die voorziet in de socialisatie van de vrij te geven dieren. Het belang van socialisatie is in een eerdere paragraaf al benadrukt. Zintuiglijke prikkels moeten deel uitmaken van de training. Het is raadzaam om dieren in het laboratorium in het kader van het normale gewenningsproces zo veel mogelijk bloot te stellen aan verschillende visuele, tactiele en auditieve prikkels. Idealiter doen alle proefkatten ervaring op met mensen van beide geslachten en uiteenlopende verschijning. Mannen met baarden, mensen met een bril, mensen met verschillende soorten kleren aan en mensen die grote voorwerpen dragen zijn allemaal een waardevolle prikkel voor proefdieren. Dieren kunnen ook moeite hebben met wennen aan kinderen en dieren van een andere soort. Volgens dierenwelzijnsorganisaties is dat de meest voorkomende reden voor het mislukken van herplaatsing. Ook tactiele prikkels zijn belangrijk. Denk daarbij aan verschillende ondergronden, zoals gras of tapijt.

⁹ **Artikel 13e van de Wet op de dierproeven (Wod):** Wanneer de fokker, leverancier of gebruiker overgaat tot vrijgave ter adoptie van dieren die zijn gebruikt of bestemd waren om te worden gebruikt in een dierproef, past deze een adoptieprocedure toe, die voorziet in de socialisatie van de voor adoptie vrij te geven dieren. Indien het wilde dieren betreft, doorlopen deze indien nodig een reïntegratieprogramma voordat zij opnieuw in hun habitat worden geplaatst.

Veterinaire zorg

Streng toezicht op de gezondheid van proefdieren is al een voorwaarde voor de verzorging en het gebruik daarvan, maar een aanvullende specifieke beoordeling door een dierenarts en bevestiging van vaccinatie en certificering zijn essentieel. De dieren worden ontwormd en er wordt een geschikte vorm van anticonceptie overwogen.

Documentatie

Een kat wordt vergezeld van één rapport, met daarin relevante informatie over:

- de gezondheid
- het gedrag (ook met betrekking tot een huiselijke omgeving)
- het welzijn
- de medische toestand
- de medische geschiedenis
- medisch advies

Voordat het dier aan de nieuwe eigenaar wordt overgedragen, moet door een voor de diersoort deskundige dierenarts een gezondheidscontrole worden uitgevoerd. De dierenarts bepaalt of het dier gezond is, dan wel een medische aandoening heeft waarvoor de prognose bij een realistische behandeling op lange termijn goed is. Dit gezondheidsrapport wordt verstrekt aan de nieuwe eigenaar(s) van de kat. Het welzijnsdagboek van de kat, met daarin informatie over het huisvestingsverleden en het karakter van de kat, wordt bijgevoegd. Ook de medische geschiedenis van het dier dient goed gedocumenteerd te zijn, en voorzien van passend advies in geval van potentiële zoönoses.

Daarnaast wordt er een rapport over het gedrag opgesteld door een gedragsdeskundige en/of de verzorger die het meest bekend is met het dier. Het gedragsprofiel van de kat beschrijft de vaste karaktereigenschappen, de omgang met andere huisdieren en mensen, het gedrag in een nieuwe of onbekende omgeving én eventuele angsten, ongewenste gedragingen of gedragsproblemen van de kat. Ook eventuele gevallen van agressie moeten in het rapport worden opgenomen.

Een nieuwe eigenaar vinden

Om te voorkomen dat proefkatten in een emotionele opwelling worden gekocht, dienen alleen goed geïnformeerde en getrainde personen in aanmerking te komen als mogelijke nieuwe eigenaar. De selectie van potentiële nieuwe eigenaars kan worden gebaseerd op de volgende criteria:

- motivatie
- de bereidheid om indien nodig professioneel advies in te winnen
- de (persoonlijke/gezins-) situatie en de omgeving van het huis

Het is belangrijk dat de verwachtingen aan het begin van het proces worden afgestemd en dat aan potentiële nieuwe eigenaars wordt uitgelegd wat zij kunnen verwachten, mede in verband met (latere) huisbezoeken.

Eigenschappen van nieuwe eigenaar

- Potentiële eigenaars moeten goede kennis hebben van het houden en verzorgen van katten. Daaronder valt (1) kennis van de algemene behoeften van katten, met name wat betreft lichaamsbeweging, sociale behoeften en preventieve veterinaire zorg (vaccinaties,

ontwormen et cetera). Ook dienen potentiële eigenaars inzicht te hebben in de lichaamstaal en het gedrag van katten. Daarnaast moeten zij aantonen (2) over de financiële middelen en tijd te beschikken die nodig zijn om een kat te kunnen verzorgen. Tenslotte moeten potentiële eigenaars (3) inzicht hebben in de individuele behoeften van de kat die zij willen adopteren. Daaronder vallen ook de specifieke gedragingen en veterinaire-medische behoeften van het dier.

- Met het oog op de hierboven genoemde punten 1 en 2 dient de herplaatsingsorganisatie katten uitsluitend bij potentiële eigenaars te plaatsen die aantoonbaar kennis hebben van het houden en verzorgen van katten en die over de tijd en financiële middelen beschikken die daarvoor nodig zijn.

Er kunnen workshops of trainingssessies worden georganiseerd om potentiële eigenaars van goede informatie en advies te voorzien over hoe ze met eventuele problemen kunnen omgaan. Om te voorkomen dat de dieren voor (commerciële) fokdoeleinden worden gekocht, kan worden overwogen het dier te steriliseren.

Het is de verantwoordelijkheid van de de Instantie voor Dierenwelzijn (IvD) en/of de herplaatsings-organisatie om de kat goed te beoordelen op eventueel ongewenst gedrag dat gevolgen kan hebben voor de geschiktheid als huisdier. Problemen die vaak voorkomen bij voormalige proefkatten zijn: angst gerelateerde gedragsstoornissen, bijvoorbeeld angst voor mensen, voorwerpen of dieren die in een laboratoriumomgeving niet vaak voorkomen, plassen of ontlasten op ongewenste plaatsen, scheiding gerelateerde problemen et cetera.

Medisch dossier en advies

Het is de verantwoordelijkheid van de Instantie voor Dierenwelzijn en/of de herplaatsingsorganisatie om de potentiële eigenaar te informeren over de medische geschiedenis van de kat. Daarbij moet speciaal de nadruk worden gelegd op aanwezige medische aandoeningen en de zorg daarvoor, alsmede ras specifieke medische problemen die zich kunnen voordoen naarmate de kat ouder wordt. Voor een succesvolle herplaatsing is het essentieel dat deze informatie wordt afgestemd op de individuele kat die wordt herplaatst.

Overdracht naar nieuwe eigenaar

De herplaatsing gaat meestal gepaard met een overdracht van eigendom. Het is belangrijk dat hierbij rekening wordt gehouden met de juridische aspecten van overdracht van eigendom.

Kosten

De vergunninghoudende instelling dient er rekening mee te houden dat het herplaatsen van voormalige proefdieren kosten met zich meebrengt. Er worden kosten gemaakt bij het interne traject, bijv. voor socialisatie, training, vervoer en, indien van toepassing, operaties, én bij het externe traject, bijv. voor aanpassingen aan de tijdelijke huisvesting om deze geschikt te maken voor het dier, medische kosten, et cetera. Alle kosten moeten worden meegenomen in de overweging.

III. Het externe traject

Nieuwe omgeving

De geschiktheid van de nieuwe thuisomgeving is bepalend voor het succes van herplaatsing. Voor een goede match tussen kat en nieuwe eigenaar is het belangrijk om rekening te houden met de persoonlijke situatie van de nieuwe eigenaar en de omgeving van zijn/haar woning.

Follow-up en nazorg

Nieuwe eigenaars moeten ervan worden verzekerd dat zij altijd advies kunnen vragen. Advies kan worden verstrekt door deskundige en competente personen, bijvoorbeeld een daartoe aangewezen persoon bij de vergunninghoudende instelling, een speciaal aangewezen lokale dierenarts of, als er een herplaatsingsorganisatie betrokken is, een van de medewerkers daarvan. Indien nodig kan er specialistisch advies worden ingewonnen bij een gedragsdeskundige of dierenarts. Door één tot twee maanden na de herplaatsing een follow-upbezoek te brengen kan het gedrag van het dier in de nieuwe leefomgeving worden beoordeeld en kunnen er vragen en/of problemen worden besproken waarmee de eigenaar en/of herplaatsingsorganisatie eventueel wordt geconfronteerd.

Elk dier reageert anders op de herplaatsing naar een nieuwe omgeving. Voor dieren die niet gewend raken aan hun nieuwe thuis moet iets anders worden geregeld. Daarbij is het mogelijk dat het dier weer terugkeert naar de herplaatsingsorganisatie. In dat geval wordt beoordeeld waarom het dier niet kon wennen en of het dier geschikt is voor een leven als huisdier. Als het dier als geschikt wordt beschouwd, dan moet er al het redelijke aan worden gedaan om

ervoor te zorgen dat een volgende poging wel slaagt. Daarbij kan worden gedacht aan het inschakelen van een (veterinair) gedragsdeskundige of andere specialist om de geschiktheid van het dier en de toekomstige eigenaar te beoordelen en de gedragsverandering en -beheersing van het huisdier in de nieuwe omgeving te begeleiden.

IV. Bijlagen

Bijlage 1: De socialisatie en training van katten

Kittens van 0-8 weken oud -> Verblijf in de zorgafdeling

Katten doorlopen een inprentingsfase wanneer zij drie tot acht weken oud zijn (eerste socialisatieperiode). Tijdens die periode moet er dagelijks aandacht aan katten worden besteed. Ze moeten elke dag worden opgepakt en een tijdje vastgehouden, bij voorkeur door verschillende mensen. Op die manier kunnen de dieren wennen aan mensen en aan worden opgepakt, waardoor ze zich beter zullen ontwikkelen. Vanaf de leeftijd van zes weken moet er met een kat worden gespeeld. Kittens zijn met name geïnteresseerd in het achtervolgen en vangen van prooien. Het is belangrijk om bij dat spel geen handen of voeten te gebruiken, om te voorkomen dat de dieren deze als speelgoed gaan beschouwen. Met touwtjes en bungelende objecten kan een prooi worden nagebootst. Kittens moeten ook het klimmen oefenen. Daarnaast is het belangrijk om katten te laten wennen aan verschillende soorten geluiden. Achtergrondmuziek uit de radio is daar geschikt voor, en ook is het belangrijk om regelmatig tegen de dieren te praten. Vanaf de leeftijd van zeven weken zullen ze

meer geneigd zijn zich terug te trekken wanneer ze met een nieuw voorwerp worden geconfronteerd. Daarom is het belangrijk hen regelmatig van nieuw speelgoed te voorzien.

Kittens van 8-16 weken oud -> Verblijf in de onderzoeksinstelling

De tweede socialisatiefase van katten begint wanneer ze tussen acht en negen weken oud zijn en duurt totdat ze zestien weken zijn. Tijdens die periode leert de kat hoe hij zich in sociale situaties moet gedragen en hoe hij moet omgaan met agressie. Een gebrekkige socialisatie vergroot de kans op latere gedragsproblemen. Met jonge katten moet regelmatig worden gespeeld, zodat ze kunnen wennen aan hun verzorgers. Kittens zijn het meest speels wanneer ze tussen negen en veertien weken oud zijn. Jonge katten moeten elke dag worden verzorgd, door verschillende mensen. Het is belangrijk dat de katten wennen aan deze afwisseling van verzorgers.

Katten > 16 weken

Katten ouder dan zestien weken (vier maanden) hebben de inprentingsfase en de tweede socialisatiefase afgesloten, hoewel dat nog niet wil zeggen dat ze dan geen aandacht of socialisatie-oefeningen meer nodig hebben: ook oudere katten kunnen nog veel leren. Er kan met de katten worden gespeeld tijdens de dagelijkse omgang, bijvoorbeeld door ze in de dierenkamer achter een bungelend touwtje aan te laten rennen. Er kan met een laserpunt op de vloer en muren een lichtpuntje worden geprojecteerd dat ze kunnen achtervolgen, of er kunnen pingpongballen over de vloer worden gestrooid. Ook lege voederzakken of kartonnen dozen zijn geschikt als speelgoed.

Houd er rekening mee dat katten snel op een speeltje uitgekeken raken. Het is daarom belangrijk om speeltjes regelmatig (lieft dagelijks) te vervangen.

Trainingsoefeningen

Aaien en oppakken

Ga in de dierenkamer rustig op de grond zitten. Sommige katten komen vanzelf aangelopen om te worden geaaid, anderen moeten worden gelokt. Om katten aan de handen van de verzorger te laten wennen, kan deze proberen de kat uit zijn of haar hand te laten eten (zorg ervoor dat de voederbakjes pas na deze oefening worden gevuld!). Probeer een kat die niet geaaid wil worden te lokken met een stukje draad aan een stok, waarbij de stok als verlengstuk van de arm wordt gebruikt. Het doel van deze oefening is dat de kat leert dat geaaid worden niets is om bang voor te zijn. Nadat de kat is geaaid, moet deze worden opgepakt. Doe dat zo rustig mogelijk. Als een kat angstig of onzeker is, kan het goed zijn er eerst wat mee te spelen, zodat het dier went aan de aanwezigheid van de verzorger in de dierenkamer.

In bedwang houden op een onderzoekstafel

Als de kat zich eenmaal laat aaien en oppakken, is het tijd voor de tweede stap. Kijk hoe de kat reageert als zijn flanken worden betast wanneer hij wordt opgetild. Als de kat dat accepteert, bestaat de volgende stap uit het in bedwang houden van de kat voor de verschillende proeven, zoals het afnemen van bloed of het toedienen van een intramusculaire of onderhuidse injectie. Denk eraan dat dit

een oefening is: de kat mag niet bang of onrustig worden. Intensiveer de oefeningen geleidelijk, zodat de kat positieve associaties opbouwt.

Scheerapparaat

Als bovenstaande oefeningen gelukt zijn, kan de kat nu bekend worden gemaakt met het elektrische scheerapparaat. Zorg ervoor dat het scheerapparaat in eerste instantie uit staat. Wrijf er rustig mee over de nek en beide voorpoten van de kat. Als de kat dat accepteert, kan het scheerapparaat worden ingeschakeld zodat de kat aan het geluid kan wennen. Wrijf dan rustig met de achterkant van het scheerapparaat over de nek en beide voorpoten van de kat.

Oefening met transportkooi

Zet gedurende enkele dagen een transportkooi in de dierenkamer, zodat de katten daaraan kunnen wennen. Op die manier hebben de katten tijd om de kooi te onderzoeken en daaraan te ruiken. Tegelijkertijd neemt de kooi de geur van de katten aan. Zijn de katten eenmaal aan de kooi gewend, probeer dan een kat in de kooi te doen en het deurtje te sluiten. Als de kat dat accepteert, de kooi optillen en even rond dragen. Daarna het deurtje weer openen. Herhaal deze oefening elke dag, waarbij de kat geleidelijk steeds langer in de kooi verblijft.

Trainingsresultaten en het vaststellen van het karakter

De resultaten van elke trainingsoefening worden op het trainingsformulier genoteerd. Per dier wordt één formulier gebruikt, met ruimte voor meerdere trainingsdata. Zo wordt het eenvoudig om de resultaten van de vorige oefening te bekijken en vast te stellen

waar nog aandachtspunten liggen. Er wordt een score van 1 tot 3 toegekend, waarbij 1 voor een zeer slecht trainingsresultaat staat, een 2 voor een slecht resultaat en een 3 voor een goed resultaat. Op dit formulier wordt ook een indicatie van het karakter genoteerd, zodat de verzorger kan zien of het karakter van de kat is verbeterd of juist verslechterd.